

Kære Tint!

Det er ingen Under, at du føler dig usom, og det er en stor Skam, at jeg ikke skriver. Du faar at sündskyld mig - her er ingen Fred Dag og Nat! Een Ketrans hele Tid - Palmünik, Dyrskue, St. Hansfest etc. Jeg fik Brev fra Martin, overensstemmende med din Telefonbesked, og har ladet nogle Dage gaa hen, inden jeg skrev til H.H., at jeg selvfølgelig vilde have de Penges, jeg havde sendt ham Ring paa. Jeg takker dig for den ofte finfflede, hvormed du har faaet sagen, en yderligere Indblanding vilde have været mal à propos! Men denne Tilbageholdenhed er jo ikke mere end, hvad jeg Gudskelov ved, jeg kan vente af dig! Nu kan Faaget næppe være andet bekendt end at betale dig Pengene. Om de saa efter venskabte vil forsue mig, fremtidigt Arbejde, er mig lige meget - jeg tænker det for for sig. Alle Tusind Tak for de tilsendte billeder - de kom veltilpas, og jeg kunde ikke lade være at smile, for de bringer jo dog alligevel en antennes Billede fra dig end selv nok saa mange smukke skrevne Ord. Saa dan er det at være gift! Det er en Tilstand, jeg ellers ikke mærker meget til heroppe.

Eufem, min egen, skal vi bo i Stiftelsen, som lad det hellere blive afgjort med det samme; Hensigten er god, og Lange Overvejelser har aldrig gaaet en Afspilning - Visknings spul ved, hvilken til det onde eller - som her - til det gode. Skrid altsaa til Verket. Se mit Læs. milerer over Havedet, som du i det hele faaet har vordet at ønske det - og god, hvad det Herte bifalder, i dette som i andet paalden. Du ved sikkert, min egen, at jeg ikke er mere vanskeligt end at jeg kan finde Bølg i det samme som du, naar jeg ser, at det tilfredsstillende og glædelige og Gulestrøm.

Om Føholdene heroppe - særligt om Reinar som Direktør - Kunde is privatim skrive sider fulde af Forblyffelse og Misbilligelse - men is tager det som alt andet her som en stor Forestilling arrangeret til min Belæring - og glider idet i Tavsshed. Mellem os kom og mig er Forholdet taaleligt - men Personalet hader og foragter ham som en Mand - og is synes og kan give sig fortyent til det. Det er mig herligt nok, at Mig i denne Belysning ser helt helgenagtig ud. Det beviser bedst, hvor skævt Lyset falder. Men Kære Direktør snydte mig for de Penges, han kan komme til, og mener, at is er for ståt et Fjols til at gjedage det. Det morder mig ikke lidet! Et Balhonarar til Orkestereforeningen har han været tre Nger om at betale - du ved, de skal have 60%, som is notabene ikke skulde vidrede - men vidrede, idet is kun faar Halvdelen af Taksten, Resten beholder Reinar, og disse Penges har han altsaa paa Trods af gentagne Forspørgsler fra min Side og Bekræftelser fra hans - ikke betalt. I Fjazzis faldt Hammeren. Is fik Besked om, at Sam² merteatret vilde blive blokeret neste Dag, hvis Pengene ikke faldt omgaaende, og med den Besked maatte is til Reinar, saa stak han mig noget ud om "Farglemmelse" og is lo ad ham. Men Pengene blev betalt. Saa der blev altsaa danset igen i "Saa".

Pytskiet var en smuk Forestilling. Reinar havde i Respiration vil is vare saa beffly at en² Tage - arrangeret mig med to Bakse, der indfordrede de stedlige Pisser - en Del af dem h²nefulde - til 3 Minutters Omgange, og Sam² men med dette Pak maatte is spille i et Felt klasket sammen af gamle Skatstykke og Pøliser. Fjeborne vilde han endelig have i Trikket til at staa og raabe op indenfor, og da et Par af dem var stude det,

raside han som en Vold - Mage til Skaldsord og
Ljøfældigheder har is ikke hørt, inden is omgikkedes
drukkne Ljøfælde i Finland.

Som sagt, is staa udenfor det hele og kigge paa
mine Figurer - det kjæreste, is føler, er en slags
vag Beklagelse over Tingenes Natur og Udvikling.

At Personalet har is mest stillet mig til Fin
Gulter og min Violinspiller, begge elskværdige og
ikke saa stærkt optagne af rent legemlige Følger-
ser. Bomen er af de svigt brudende og tilgængelige
for Tale; Ørenge spiller is Sonater med, naar
vi kan kigge en Timestid fra Metri'en. Vi spiller
helt godt sammen, ogsaa til Bal, hvilket har over-
rasket mig meget, da is ikke tænkte, mine Eover
gik i den Retning. Bal er for Resten meget, man
bliver godt træt af, man is rige. Is kan gaa og
sove paa Negen Negen fra Bakken.

Jeg ser, at du klager over, at is ikke har
meddelt, dig at is ikke kunde faa den Sum fra
Martin. Dermaa vare meget Kladder. Mellom
eders Prose ligger Noin en blank Dag. Men det
er jo lige meget. Maaske har de talt med dig
spst - hvad ved is?! / Deivar havde lovet at
betale Pølen til Kler, men is ansatte vage
af omend min Halvdel og havde ikke nok
at leve for i den Kommende Uge, derfor
skrev is efter So, as br. i Fortæl fra Martin,
det var simpelthen nødvendigt.

Provet var fra Estland, fra Elfelt. Nu
da is ikke er paa Forlaget, kan is jo ikke
skaffe ham noget antaget dir og spge for hans
Forskyld. Det er bedeligt nok, da han har
været venlig imod mig. Is har fra Forlaget
ogsaa faat Prose fra Gregersen, som takke
dig og mig for al udmest Gæstfrihed, medde-
ler sin Følelse og skriver om, hvordan han
har det i Parlæs. Det er en smag, mig, Parlæs
det var med mig om Parlæs at se Parlæs

oplysninger, saa kan jeg bedre se hendes lille ironiske smil for mig.
Nu har I et godt billede af mig, men hvad har jeg?

Aa, det er et ubegribeligt slet Sprog, jeg fjerner; men jeg vil hellere male lidt i den at tænke over det!

I Morgen Kl. 1/2 gaar det op med Popover igen lige til
Søndag. Syn nye Mønstre! Det synes, at My skal rejse herfra
en af Dagene; jeg ved ikke, om det passer, eller hvor
længt i saa Fald begynder mig hen. Reinar taler om
at arrangere en Tournee med de Satans Boksere; hvis
han vil have mig med, bliver der Ballade, for jeg vil
ikke, jeg har faaet nok af de Karle! Nu, jeg vil haabe,
han har det paa Ironismens. Altsaa, du kan slet ikke
tænke dig eller forstå, hvor om han har været at se til
mig i samfundets tre Uger - det er et helt andet Men-
neske, som jeg aldrig har vidst noget om før!

Som vi blev enige om, blander jeg mig ikke i ringeste
Maade i hans Affærer - jeg iagttager blot.

Luindpressen, "Fugespunden", var med Kone oppe at
beskue Kunstpræstationerne i Aften. Det er en pæn Mand,
men en stor Udholder, siger hans Bysbørn. Med Slagsmål
i Restaurationen har det heldigvis - syv, ni, tretten -
været opvarmt i den sidste Tid. Det er altid et Frem-
skridt paa sin Vis, skjønt Nicolajsen vist hellere saa, der
var nogen til at slås...

Per kommer i den ^{sidste} senere Uge kommer lidt flere Folk
i Teatret; det kan jo være, Situationen bedrer sig - men jeg
mener trods alt en beskeden Trivsel. Roberts havde indlagt des-
ses Ankomst pr. Bil forleden - Søndag - men da Revyen
ikke gik, er Besøget udsat. Men de kommer dog altsaa
engang. | Hvordan har Mor det? Jeg maa se at gøre skrent
en af Dagene; Min har ogsaa Grund til Klage. Det er saamaad
ikke Mangel paa Klarhed, der gør sig gældende, for jeg har ogsaa
vidt efter alle Mennesker, og hvorogså jeg har været pistet, og

Jeg var ved at sende min Hej, for saa vidt er det et Held, at
jeg ikke har rejst med pecunia. Saa endte det nok med, jeg
stak af. Og det er jo Følger, man maa finde sig i. Jeg
er blevet forrest med Hjemmeskygge og dertil bpende.
Men det nærsinde vender tilbage paa samme Vis.

Forarbejdene til Romanen skrider fremad. De Bøger,
Kansen har sendt mig, er fortræffeligt valgte og giver
et iduærket Overblik over det historiske Grundlag og
de sociale Brydninger, der ynk forud for det røde
Opopr. Der er en Masse, jeg intet har kendt til før.

Og min et Slutningskys! Mange Kys!

Det skal ikke vare saa længe, før jeg skriver
igen: min Anger er ofte nok.

Din egen Mand

Tom.

Martin 222

Hils din Moder mange gange og hjerteligt fra mig, og
Tak kunde for alt godt ord, vi saa. Sid, min dog
maa falde til Ro, vere rask og paa mine Forhold betryggen-
de ordnet. Du kender mine Meininger os angaaende paa
Mots Brev. Jeg haaber at høre godt Nytt fra eder.

Tom.

Kere Tint!

Det blev altsaa ikke i Gaar Nat, is fortsatte mit Brev, men
Natten til Fordeg - nu.

Gid ved, hvor slemdigt det egentlig staar til med Reinars
Pengeager! Han havde lovet mig først at trække de 26 Kr.,
han lagde ud for mig til Orkesterforeningen, fra sin Gage i
den første Uge, hvor is skulde have 75 Kr. i Gage, men ikke
disto mindre trak han dem fra i Mandags, og desuden
maatte is af med mit Kontingent til Landsforebundet og Arbejds
kassens kassen etc, saa den staar paa ingen Middeagsmad
indtil Fordeg nu! Det gaar iøvrigt meget godt: Is er
bejndt at gaar i Vandet, is bestiller meget, Dag og Nat,
og Bedket glider af mig efterhaanden - Hurra!!!
Lad nu for Guds Skyld vare med at faa Barneulyktheds,
tilfælde og sende Penge - is bekriver dem ikke, og det er
ikke Meningen; is skriver blot om løst og fast!) Is
bekriver næsten ikke at tilføje, at is ikke endnu har faaet
de 18 Kr. for Ballet Skt. Hans Aften, hvor is sad inde
og lavede paa Kassen hele Aftenen og hverken saa
Bal eller Fyriværkeri! Rasnussen, Kialinisten, fortalte
i Gaar, at han hverken har faaet Penge for sit
ordste Bal eller det foregaende - det gaar nok galt
en Dag! Endnu et Træk: Is skrev om Fyrskindene i det
Personalet skal have ti Procent: Han lod dem 2 Kr.
pr Hoved for at optræde i standsejft fra 2 Eftm. til
12 Nat; den er vel fint skaret! Is skrimmede naturligvis
ligvis!

Is beder dig holde disse Oplysninger for dig selv, og ikke
for nogen Guds Skriftligt eller mundtligt fare ud imod Reinmar.

Quandan gaar det dog min lille Missepige? Er hun nok snart
forvæntet? Det glæder mig saa meget, at du skriver lidt om hendes Br =